

Sesijas dokuments

B8-0177/2019 }
B8-0178/2019 }
B8-0179/2019 }
B8-0180/2019 }
B8-0181/2019 } RC1

13.3.2019

KOPIĢS REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts saskaņā ar Reglamenta 123. panta 2. un 4. punktu,

nolūkā aizstāt šādus rezolūcijas priekšlikumus:

B8-0177/2019 (Verts/ALE)

B8-0178/2019 (PPE)

B8-0179/2019 (ECR)

B8-0180/2019 (ALDE)

B8-0181/2019 (S&D)

par cilvēktiesību pārkāpumiem piemērojamo Eiropas sankciju režīmu
(2019/2580(RSP))

Laima Liucija Andrikienė, Sandra Kalniete, Esther de Lange, Cristian Dan Preda, David McAllister, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Dubravka Šuica, Elmar Brok, Lorenzo Cesa, Michael Gahler, Gunnar Hökmark, Tunne Kelam, Eduard Kukan, Jaromír Štětina, Fernando Ruas

PPE grupas vārdā

Elena Valenciano, Victor Boștinăru, Knut Fleckenstein, Soraya Post, Pier Antonio Panzeri, Ana Gomes

S&D grupas vārdā

Charles Tannock, Ryszard Czarnecki, Anna Elżbieta Fotyga

ECR grupas vārdā

Marietje Schaake, Petras Auštrevičius, Beatriz Becerra Basterrechea, Izaskun Bilbao Barandica, Gérard Deprez, Marian Harkin, Ivan Jakovčić,

RC\1179593LV.docx

PE635.437v01-00 }
PE635.438v01-00 }
PE635.439v01-00 }
PE635.440v01-00 }
PE635.441v01-00 } RC1

*Ilhan Kyuchyuk, Valentinas Mazuronis, Louis Michel, Javier Nart,
Urmas Paet, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Carolina Punset, Jozo Radoš,
Frédérique Ries, Jasenko Selimovic, Pavel Telička, Ivo Vajgl,
Matthijs van Miltenburg, Hilde Vautmans*

ALDE grupas vārdā

*Barbara Lochbihler, Heidi Hautala, Judith Sargentini, Margrete Auken,
Bodil Valero*

Verts/ALE grupas vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par cilvēktiesību pārkāpumiem piemērojamo Eiropas sankciju režīmu (2019/2580(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas, kurās aicināts ieviest ES mēroga mehānismu, ar ko noteikt mērķorientētas sankcijas pret personām, kuras iesaistītas smagos cilvēktiesību pārkāpumos, tostarp 2010. gada 16. decembra rezolūciju par 2009. gada ziņojumu par cilvēktiesībām pasaulē un Eiropas Savienības politiku cilvēktiesību jomā¹ un 2014. gada 11. marta rezolūciju par spīdzināšanas izskausšanu pasaulē²,
- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas saskaņā ar Reglamenta 135. pantu, kurās aicināts noteikt mērķorientētas sankcijas pret personām, kuras iesaistītas smagos cilvēktiesību pārkāpumos, tostarp 2017. gada 19. janvāra rezolūciju par stāvokli Burundi³, 2018. gada 5. jūlija rezolūciju par stāvokli Burundi⁴, 2017. gada 18. maija rezolūciju par Dienvidsudānu⁵, 2017. gada 14. jūnija rezolūciju par stāvokli Kongo Demokrātiskajā Republikā⁶, 2018. gada 18. janvāra rezolūciju par stāvokli Kongo Demokrātiskajā Republikā⁷, 2017. gada 14. septembra rezolūciju par Gabonu: represijas pret opozīciju⁸, 2017. gada 5. oktobra rezolūciju par stāvokli Maldīvijā⁹, 2017. gada 5. oktobra rezolūciju par Krimas tatāru līderu *Akhtem Chiygoz* un žurnālista *Mykola Semena* lietām¹⁰, 2017. gada 30. novembra¹¹ un 2018. gada 4. oktobra rezolūciju par stāvokli Jemenā¹², 2014. gada 14. decembra rezolūciju par Kambodžu: īpaši par *CNRP* partijas likvidāciju¹³, 2017. gada 14. decembra rezolūciju par rohindžu stāvokli¹⁴, 2018. gada 15. marta rezolūciju par stāvokli Sīrijā¹⁵, 2018. gada 25. oktobra rezolūciju par stāvokli Venecuēlā¹⁶, 2018. gada 13. septembra rezolūciju par Mjanmu, jo īpaši žurnālistu *Wa Lone* un *Kyaw Soe Oo* lietu¹⁷, 2018. gada 25. oktobra rezolūciju par stāvokli Azovas jūrā¹⁸, 2018. gada 25. oktobra rezolūciju par žurnālista *Jamal Khashoggi* nogalināšanu Saūda Arābijas konsulātā Stambulā¹⁹ un 2019. gada

¹ OV C 169E, 15.6.2012., 81. lpp.

² OV C 378, 9.11.2017., 52. lpp.

³ OV C 242, 10.7.2018., 10. lpp.

⁴ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0305.

⁵ OV C 307, 30.8.2018., 92. lpp.

⁶ OV C 331, 18.9.2018., 97. lpp.

⁷ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0015.

⁸ OV C 337, 20.9.2018., 102. lpp.

⁹ OV C 346, 27.9.2018., 90. lpp.

¹⁰ OV C 346, 27.9.2018., 86. lpp.

¹¹ OV C 356, 4.10.2018., 104. lpp.

¹² Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0383.

¹³ OV C 369, 11.10.2018., 76. lpp.

¹⁴ OV C 369, 11.10.2018., 91. lpp.

¹⁵ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0090.

¹⁶ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0436.

¹⁷ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0345.

¹⁸ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0435.

¹⁹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0434.

14. februāra rezolūciju par stāvokli Čečenijā un *Oyub Titiev* lietu²⁰,
- ņemot vērā 2014. gada 2. aprīļa ieteikumu Padomei par kopēju vīzas saņemšanas ierobežojumu noteikšanu Krievijas amatpersonām, kuras iesaistītas Sergeja Magnitska lietā²¹,
 - ņemot vērā 2018. gada 12. decembra rezolūciju par 2017. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā²²,
 - ņemot vērā 2017. gada 13. septembra rezolūciju par korupciju un cilvēktiesībām trešās valstīs²³,
 - ņemot vērā 2019. gada 12. marta rezolūciju par stāvokli ES un Krievijas politiskajās attiecībās²⁴,
 - ņemot vērā 2016. gada 4. februāra rezolūciju par tā dēvētās *ISIS/Daesh* veiktu reliģisko minoritāšu sistemātisku masveida slepkavošanu²⁵,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) V sadaļas 2. nodaļu par sankciju pieņemšanu saskaņā ar kopējo ārpolitiku un drošības politiku (KĀDP),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 215. pantu par sankciju pieņemšanu gan pret trešām valstīm, gan pret personām, grupām un nevalstiskām struktūrām,
 - ņemot vērā Lisabonas līguma 25. deklarāciju par nepieciešamību nodrošināt tiesības uz pienācīgu procesu personām un struktūrām, uz kurām attiecas ES ierobežojošie pasākumi vai ES terorisma apkarošanas pasākumi;
 - ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību konvenciju un tās protokolus,
 - ņemot vērā ES stratēģisko satvaru un rīcības plānu cilvēktiesību un demokrātijas jomā (2015–2019),
 - ņemot vērā paziņojumu sakarā ar priekšsēdētāja Žana Kloda Junkera 2018. gada 12. septembra runu par stāvokli Savienībā, kurā dalībvalstīm ierosināts izmantot pastāvošos ES noteikumus, lai dažās ES KĀDP jomās, piemēram, kopīgajā reakcijā uz cilvēktiesību pārkāpumiem un iedarbīgu sankciju piemērošanā, no vienprātīga balsojuma pāriet uz kvalificēta vairākuma balsojumu,
 - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) 2018. gada 10. decembra paziņojumu pēc ES Ārlietu padomes 2018. gada decembra sanāksmes,

²⁰ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0115.

²¹ OV C 408, 30.11.2017., 43. lpp.

²² Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0515.

²³ OV C 337, 20.9.2018., 82. lpp.

²⁴ Pieņemtie teksti, P8_TA-PROV(2019)0157.

²⁵ OV C 35, 31.1.2018., 77. lpp.

- ņemot vērā Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas 2019. gada 22. janvāra rezolūciju “Sergejs Magnitskis un plašāki jautājumi. Nesodāmības apkarošana ar mērķorientētām sankcijām”,
 - ņemot vērā 2018. gada aprīļa pētījumu “argeted sanctions against individuals on grounds of grave human rights violations – impact, trends and prospects at EU level” (“Mērķorientētas sankcijas pret personām par smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem. Ietekme, tendences un perspektīvas ES līmenī”),
 - ņemot vērā 2018. gada 14. novembra priekšlikumu izveidot Eiropas komisiju, kas noteiktu ieceļošanas aizliegumus cilvēktiesību pārkāpumu dēļ,
 - ņemot vērā sanāksmi par ES globālo cilvēktiesību sankciju režīmu, kas notika 2018. gada 20. novembrī Nīderlandē,
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā LES 21. pants paredz, ka Savienības darbības virzītājspēki ir “demokrātija, tiesiskums, universālas un nedalāmas cilvēktiesības un pamatbrīvības, cilvēka cieņas neaizskaramība, vienlīdzības un solidaritātes principi, kā arī Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu un starptautisko tiesību principu ievērošana”;
 - B. tā kā ES ir apņēmusies sistemātiski piemērot sankcijas, par ko ANO Drošības padome pieņēmusi lēmumu saskaņā ar ANO Statūtu VII nodaļu, un vienlaikus piemēro autonomas sankcijas, ja nav ANO Drošības padomes mandāta, gadījumos, kad ANO Drošības padomei nav pilnvaru rīkoties vai tai rīkoties neļauj tās locekļu vienošanās trūkums;
 - C. tā kā pēdējās divās desmitgadēs ES sankcijas (ko dēvē arī par ierobežojošiem pasākumiem) ir kļuvušas par neatņemamu ES ārējo attiecību instrumentu daļu un pašlaik pret 34 valstīm ir ieviesti vairāk nekā 40 dažādi ierobežojoši pasākumi; tā kā apmēram divas trešdaļas no ES konkrētām valstīm paredzētajām sankcijām ir noteiktas, atbalstot cilvēktiesību un demokrātijas mērķus;
 - D. tā kā pret personām vērstās sankcijas ir izstrādātas tā, lai mazinātu negatīvās sekas tiem, kas nav atbildīgi par politiku vai darbībām, kuru dēļ sankcijas ir pieņemtas, jo īpaši sekas vietējiem civiliedzīvotājiem un likumīgām darbībām attiecīgajā valstī vai ar attiecīgo valsti; tā kā tās tieši skar par pārkāpumiem atbildīgās personas, darbojoties atturoši;
 - E. tā kā visas ES noteiktās sankcijas pilnībā atbilst pienākumiem, kas ir noteikti saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, tostarp tiem, kas attiecas uz cilvēktiesībām un pamatbrīvībām. tā kā sankcijas būtu regulāri jāpārskata, lai nodrošinātu, ka tās darbojas izvirzīto mērķu labā;
 - F. tā kā papildus konkrētām valstīm noteiktām sankcijām, kuru mērķis ir rosināt pārmaiņas valstu rīcībā, ES nesen ir ieviesusi ierobežojošus pasākumus arī pret ķīmisko ieroču izplatīšanu un izmantošanu un kiberuzbrukumiem, kā arī īpašus terorisma apkarošanas pasākumus;

- G. tā kā pastāvošās ES sankcijas ir vērstas gan pret valstiskiem, gan pret nevalstiskiem aktoriem, piemēram, teroristiem un teroristu grupējumiem;
- H. tā kā pēdējos pāris mēnešos Eiropas uzņēmumi un pat ES dalībvalstis ir daudzkārt pārkāpušas ES sankcijas; tā kā šie piemēri apliecina, ka ir jāprecizē spēkā esošo sankciju darbības joma un tvērums, kā arī tas, kādā mērā valstīm un uzņēmumiem ir pienākums pārliecināties, ka to preču un pakalpojumu galalietojums vai galamērķis nav pakļauts sankcijām;
- I. tā kā par sankciju izpildes panākšanu atbild attiecīgās ES dalībvalstu iestādes, lai gan par šādiem pasākumiem lēmumi tiek pieņemti Eiropas līmenī;
- J. tā kā 2016. gadā ASV Kongress pieņēma Globālo Maņņitska likumu, papildinot 2012. gada Sergeja Maņņitska tiesiskuma atbildības likumu, kura mērķis bija noteikt sankcijas pret personām, kas atbildīgas par Sergeja Maņņitska nāvi pirmstiesas apcietinājumā Krievijas cietumā pēc necilvēcisku apstākļu, nevērības un spīdzināšanas pārciešanas;
- K. tā kā Igaunija, Latvija, Lietuva, Apvienotā Karaliste, Kanāda un Amerikas Savienotās Valstis ir pieņēmušas cilvēktiesību sankciju režīma likumus, proti, Maņņitska likumam līdzīgus tiesību aktus; tā kā Parlaments ir vairākkārt aicinājis izveidot līdzīgu ES globālu cilvēktiesību sankciju režīmu, kas nodrošinātu konsekvenci un efektivitāti atsevišķajiem aktīvu iesaldēšanas pasākumiem, vīzu aizliegumiem un citām sankcijām, ko dalībvalstis un ES nosaka personām un struktūrām;
- L. tā kā 2018. gada novembrī Nīderlandes valdība sāka ES dalībvalstu diskusiju par politisko iespēju izveidot ES līmeņa mērķorientētu cilvēktiesību sankciju režīmu; tā kā Padomes darba grupas līmenī turpinās sākotnējās diskusijas,
1. asi nosoda visus cilvēktiesību pārkāpumus pasaulē; aicina Padomi ātri izveidot patstāvīgu, elastīgu un reaģētspējīgu ES mēroga sankciju režīmu, kurš dotu iespēju vērsties pret ikvienu personu, valsti un nevalstisku aktoru un citām struktūrām, kas ir atbildīgas par smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem vai iesaistītas šādos pārkāpumos;
 2. uzsver, ka ES cilvēktiesību pārkāpumu sankciju režīmam būtu jāpilnveido iepriekšējo rezolūciju priekšlikumi, kuros aicināts izveidot ES mēroga mehānismu, ar ko noteikt mērķorientētas sankcijas; uzskata, ka ES cilvēktiesību sankciju režīmam, ar ko noteikt sankcijas pret personām, kuras iesaistītas cilvēktiesību pārkāpumos, visā pasaulē, būtu skaidri un simboliski jāsauc Sergeja Maņņitska vārdā; atzinīgi vērtē to, ka vairākās valstīs ir pieņemti līdzīgi tiesību akti pret cilvēktiesību pārkāpējiem visā pasaulē; uzsver, ka ir vajadzīga transatlantiskā sadarbība, lai cilvēktiesību pārkāpējus sauktu pie atbildības; mudina citas valstis izstrādāt līdzīgus instrumentus;
 3. ir stingri pārliecināts, ka šāds režīms ir būtiska ES pašreizējo cilvēktiesību un ārpolitikas instrumentu klāsta daļa un nostiprinātu ES lomu, ko tā pilda kā globāls cilvēktiesību spēks, jo īpaši cīnoties pret nesodāmību un atbalstot vardarbības upurus un cilvēktiesību aizstāvjus visā pasaulē;
 4. uzsver, ka šim režīmam būtu jāpaver iespēja noteikt ierobežojošus pasākumus, jo īpaši

aktīvu iesaldēšanu un aizliegumu iecelot ES, pret ikvienu personu vai struktūru, kas ir atbildīga par smagu cilvēktiesību pārkāpumu, vardarbības un ar smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem saistītas sistēmiskas korupcijas darbību plānošanu, vadīšanu vai izdarīšanu, ir iesaistīta minētajās darbībās, piedalās tajās, finansē tās vai palīdz tās veikt; uzsver, ka ir skaidri jānosaka, par kādiem pārkāpumiem ir runa, kā arī jāizveido piemērotas likumīgas iespējas apstrīdēt iekļaušanu sarakstā;

5. ir pārliecināts, ka šis jaunais režīms pozitīvi iedarbosies uz attiecīgo personu un struktūru rīcību un būs atturošs; šajā sakarā uzsver, ka visām ES dalībvalstīm sankciju piemērošana jāinterpretē, jāskaidro un jāpanāk vienādi; mudina dalībvalstis un Komisiju intensīvāk sadarboties un apmainīties ar informāciju, kā arī izstrādāt Eiropas pārraudzības un izpildes mehānismu;
6. atzinīgi vērtē Komisijas priekšsēdētāja priekšlikumu atteikties no Padomes lēmumu pieņemšanas KĀDP jomās ar vienprātīgu balsojumu, un mudina Padomi pieņemt šo jauno sankciju instrumentu tā, ka cilvēktiesību sankcijas Padomē varētu pieņemt ar kvalificētu balsu vairākumu;
7. atbalsta sākotnējās Padomes līmeņa diskusijas par šāda sankciju instrumenta izveidi; mudina PV/AP un viņas dienestus pieturēties pie konstruktīvas un proaktīvas pieejas, kā līdz šā sasaukuma perioda beigām panākt sekmīgu diskusijas noslēgšanos, un sagaida, ka viņa par to ziņos Parlamentam; uzsver, cik svarīga būs šā gaidāmā režīma uzraudzība, ko veiks Parlaments, it sevišķi attiecībā uz iekļaušanas kritēriju tvērumu un noteikšanu, kā arī tiesiskās aizsardzības līdzekļu iespējām;
8. aicina visas dalībvalstis nodrošināt, ka to iestādes, uzņēmumi un citi aktori, kas reģistrēti to teritorijā, pilnībā ievēro Padomes lēmumus par ierobežojošiem pasākumiem pret personām un struktūrām, jo īpaši sarakstā iekļautu personu aktīvu iesaldēšanu un iebraukšanas ierobežojumiem to teritorijā cilvēktiesību pārkāpumu dēļ; pauž bažas par nesenajām ziņām, ka šie lēmumi ir pārkāpti, un atgādina dalībvalstīm, ka starptautiskās tiesības tām uzliek pienākumu nodrošināt, ka personas, kuras tiek turētas aizdomās par tādu noziegumu izdarīšanu, kas saistīti ar zvērībām, un atrodas to teritorijā, tiek aizturētas un tiek veikta to kriminālvajāšana;
9. uzsver, ka nolūkā nodrošināt spēkā esošo ES ierobežojošo pasākumu vienotu izpildes panākšanu un interpretāciju un iespēju Eiropas uzņēmumiem darboties vienlīdzīgos konkurences apstākļos ir būtiski palielināt sadarbību un informācijas apmaiņu starp minētajām iestādēm, kā arī Eiropas izpildes mehānismu;
10. uzstāj, ka ir svarīgi, lai gaidāmais ES cilvēktiesību sankciju režīms būtu saskanīgs ar pastāvošo ES politiku un konkrētām valstīm noteiktiem un horizontāliem ierobežojošajiem pasākumiem un tos papildinātu; šajā sakarā uzskata, ka jaunais režīms nedrīkstētu nomainīt pašreizējo konkrētām valstīm noteikto pasākumu cilvēktiesību dimensiju; turklāt uzskata, ka ikvienam turpmākam režīmam ir pilnībā jāsader un jāsaskan ar pastāvošo starptautisko sankciju sistēmu, it sevišķi attiecībā uz Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomi;
11. uzsver, ka šā režīma uzticamība un leģitimitāte ir atkarīga no tā pilnīgas atbilstības augstākajiem iespējamajiem standartiem attiecīgo personu un struktūru pienācīga

procesa tiesību aizsardzības un ievērošanas ziņā; šajā sakarā uzstāj, ka lēmumiem par personu vai struktūru iekļaušanu sarakstā un svītrošanu no tā vajadzētu būt balstītiem uz skaidriem, pārredzamiem un konkrētiem kritērijiem un tieši saistītiem ar pierādījumiem par izdarīto noziegumu, lai garantētu rūpīgu izskatīšanu tiesā un tiesiskās aizsardzības tiesības; aicina sistemātiski izmantot skaidrus un konkrētus etalonus un metodiku, kā atcelt sankcijas un svītrot no saraksta;

12. uzsver, ka visos ES un tās dalībvalstu centienos apkarot nesodāmību galvenajam mērķim arī turpmāk vajadzētu būt iekšzemes vai starptautiskas jurisdikcijas kriminālvajāšanai pret tiem, kas vainīgi smagos cilvēktiesību pārkāpumos un zvērībās; šajā sakarā atgādina par universālās jurisdikcijas principu; aicina Padomi šajā režīmā iekļaut pārrobežu pārkāpumus; uzsver, ka nolūkā novērst izvairīšanos no sankcijām ir vajadzīga koordinēta daudzpusēja sadarbība;
13. aicina Komisiju atvēlēt pienācīgus resursus un zināšanas, lai piemērotu un uzraudzītu šo režīmu, kad tas būs ieviests, kā arī īpašu uzmanību pievērst gan ES, gan attiecīgo valstu sabiedrības informēšanai par sarakstiem;
14. apliecina cieņu pilsoniskās sabiedrības aktīvistiem, kas nenogurdināmi cīnās par šādu režīmu; mudina izveidot ES līmeņa padomdevēju komiteju;
15. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO ģenerālsekretāram un Eiropas Padomes ģenerālsekretāram.